

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Titvlvs XVI. Vt lite pendete nihil innovetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

TITVLVS XVI.

UT LITE PENDETTE NIHIL INNOVETUR.

§. I.

Quando lis dicatur pendere, & quomodo intelligenda sit regula illa, lite pendente nihil esse innovandum?

Is in ordine ad hujus tituli finem, ut nihil scilicet innovetur, per quod litis pendens qualitas, statusve causæ, in præjudicium alterutrius litigantis immutetur, pendere dicitur, postquam citatio à iudice competente (quàmvis hic per oppositam exceptionem ut suspectus v. g. elidi possit) emanavit, ac ad partem citatam pervenit, vel per hanc stetit, quòd minus citatio ad eam perveniret) quia per quem stat, ne citatio ad se perveniat, habetur pro citato) dummodo in citatione ea sint expressa, per quæ plene reus citatus potest instrui, super quibus in iudicio conveniatur. *Clement. Cum lite 2. h. t.* Et hinc lis pendere dicitur à citatione usque ad sententiam definitivam, si ab hac non fuit appellatum, nec in rem iudicatam transit, & per sententiam interlocutoriam lis finita non censetur, nisi iudex pronuntiet, competentem se Iudicem non esse.

§. II.

De pluribus casibus in specie, in quibus nihil est innovandum, lite pendente.

Ex *c. Memoria. 1. h. t.* patet, quòd rescriptum, pendente lite in præjudi-

cium possessoris litigantis impetratum, nullum sit, & subrepticium, nisi litis pendens mentio fuerit facta, cum de Principe aut Papa præsumi non possit, quòd rescriptum concedere voluerit in præjudicium legitimi possessoris, prout etiam sumitur ex *c. Dilectum 5. h. t.* & habetur etiam in *c. Causam 19. junctâ Glossâ. De testibus.* Et si lex juris communis de novo emanans non extenditur ad causam litis jam motæ, sive pendens, absq; speciali mentione, multò minus absque expressa mentione speciale rescriptum ita extendendum est, tanquam odiosum, & à communi jure exorbitans, quamvis motu proprio concessum esset.

Secundò, Ex *c. Laudabilem 2. h. t.* patet, quòd conjux ab altero conjuge ad separationem thori accusatus, non debeat à Iudice, pendente lite, possessione sui conjugis privari, donec crimen de eo legitime probatum sit, cum non debeat sine culpa jure suo privari.

Tertiò, ex *c. Ecclesia 3. & 4. h. t.* habetur, quòd res litigiosa, super qua inter actorem & reum lis pendet, extra casus à jure permisos, de quibus *Glossa in cit. c. 2. V. Litigiosi h. t.* pendente lite, alienari non debet, nec possit (ut ne durior conditio parti litiganti imponatur) & si alienata talis res fuerit, ac recuperari non possit, qui alienavit, rem aliam æquivalentem in ejus locum substituere debeat, quæ & ipsa, pendente lite alienari non possit.

possit, cum subrogatam assumat naturam & conditionem ejus, cui subrogatur.

§. III.

Quomodo nihil innovandum sit lite pendente in causis beneficiis?

IN casu, quo duo in discordia electi presentati, postulati, &c. ad eandem Prælaturam inter se apud Iudicem competentem litigant, & unus ex illis, pendente lite, moriatur v. g. aut juri suo renuntiet, & à persecutione causæ cesseret, non potest ad aliam electionem, lite circa alterum pendente, procedi, ita ut nova electio attentata sit ipso jure irrita, *c. Dispensis 1. h. t. in 6.* (Nisi notoriè constet, litem talem in fraudem novæ electionis motam fuisse, & neutri litigantium ius aliquod competere.) Statuente hoc Bonifacio octavo contra jus antiquum in *c. Ex parte 10. De arbitris.* ne superstiti litiganti jus suum adimatur, non examinata causâ, & ut sciat, cuienam pro illa vice jus eligendi competat. Pari modo, si lis alicui super beneficio jam obrento moveatur, non debet alteri

fieri collatio hujus beneficii, super quo lis mota est, etiam si lite pendente ille moriatur, donec contra superstitem, qui litem movit, fuerit hæc finita, prout statuit Pontifex in *c. Si ij. 2. h. t. in 6.* Quod si verò duo de beneficio litigantes in Curia moriantur, collatio talis beneficii ad Papam pertinet, & ad Ordinarium, si uterque extra Curiam moriatur, nisi non tam ad illos, quam ad tertium aliquem jus beneficii talis pertinet. Si autem unus in Curia moriatur, & alter extra Curiam, ille verò, qui in Curia moritur, beneficium possederit, ad Papam iterum pertinet collatio, ad Ordinarium autem, si ille possedit beneficium, qui extra Curiam moritur, si verò neuter possidebat, uterque tamen mortuus est, unus in Curia, alter extra, collatio pertinet ad Pontificem, si superstiti tamen unus litigantium, & litem prosequatur, non confertur beneficium, dum suspendet, confertur tamen à Papa, vel Ordinario, prout litis decisio, vel pro deciso in Curia, vel pro alio facta fuit, statuente *Clemente. Si duobus 1. h. t.*

TITVLVS XVII.

DE SEQUESTRATIONE POSSESSIONVM ET FRUCTVM.

§. I.

Quid sit sequestratio, siue sequestrum, & quotuplex, & quæ res sequestrari possint?

Sequestrum est rei controversæ, vel fructuum ejus apud quendam ter-

tium, & inter litigantes medium, quod sequester dicitur, facta depositio, ut sit finita ei, qui vicerit in causa, restituenda. Sunt quidem, qui volunt possessionem transferri in Sequestrem, si iudicis auctoritate, invito etiam possessore, res sequestratur; contrarium tamen est probabile.